

Læs med Ollie

Ollie i skole

Kapitel 1 Oliver møder Ibrahim

Ollie: Halløjsa, der er Ibrahim.

Ibrahim: Hej, Ollie.

Ollie: Jeg kommer lige op og nusser dig.

Ibrahim: Hej. Glæder du dig ikke også til at komme i skole i dag?

Ollie: Prøv lige at se mig. Jeg glæder mig så meget, at jeg slet ikke kan stå stille med halen.

Ibrahim: Det er vigtigt, når man er i timen, så tier man stille og sidder stille.

Ollie: Øh, ja, ja.

Ibrahim: Og du må ikke lave nogen ballade.

Ollie: Se mig dybt ind i mine nuttede hundeøjne. Jeg lover, jeg nok skal opføre mig ordentligt. Lad os komme afsted. Men bare lige så du ved det. Hvis der er noget derinde, der dufter lidt lækkert, så kan det godt være, at jeg lige bliver nødt til at smage på det. Men ingen ballade selvfølgelig. Ingen ballade. Det lover jeg. Hallo. Jeg skal lige, jeg skal lige.

Ibrahim: Ollie.

Ollie: Undskyld.

Kapitel 2 I klassen

Læreren: I starter selvfølgelig bare med at arbejde derfra, hvor I er nået.

Ollie: Jeg glæder mig så meget til at møde alle mine nye venner. Er det her?
Hallo

Læreren: Godmorgen, Ibrahim.

Ibrahim: Godmorgen Sara.

Ollie: Se lige alle de søde børn, jeg kan sige hej til.

Ibrahim: Jeg har Ollie med i dag, og jeg lover, han skal nok være helt stille.

Læreren: Det er helt okay. Bare sæt dig.

Ollie: Uh, de virker godt nok flinke herinde. Uh, se min hale. Den kan slet ikke stå stille, så glad jeg er. Halløjsa til dig. Halløjsa til dig derinde. Halløjsa til dig. Halløjsa til jer. Og halløjsa til. Hov, det var numsen, den behøver jeg ikke lige at hilse på.

Ibrahim: Okay, Ollie, lov mig du helt stille.

Ollie: Åh, ja, selvfølgelig, Ibrahim, selvfølgelig. Jeg skal bare lige være sikker på, at jeg har sagt hej til alle sammen herinde. Ja, tak. Hej. Hej. Nøj, hvor er de gode til at sidde stille. Det ville være svært for min hundenumse at sidde så stille.

Ibrahim: Ollie?

Ollie: Ja, jeg kommer nu, jeg kommer nu. Jeg skal nok komme nu.

Ibrahim: Du skal altså blive her, du skal altså høre efter, Ollie.

Ollie: Ja, selvfølgelig, Ibrahim, nu skal jeg nok sidde stille. Jeg sidder stille nu. Halløjsa. Hvad er det, der dufter så lækkert her? Er det en leverpostej? Eller er det kylling? Det er en makrelmad, tror jeg. Ibrahim, noget dufter altså virkelig godt og det er bare lidt svært at koncentrere sig om at sidde stille. Hvis jeg nu lister helt stille, så opdager Ibrahim nok ikke, at jeg er væk. Halløjsa, hvad er der nede i den her taske? Ej, jeg bliver nødt til at smage det. Lad mig lige se, om der er flere godter her. Bingo. Her har vi en madpakke med... Det er en madpakke med leverpostej med bacon. Den er lækker. Lad mig lige se, om jeg kan finde noget mere mad

Ibrahim: Ollie, du får os til at blive smidt ud.

Ollie: Jeg kommer nu, Ibrahim. Men du ved slet ikke, hvor mange madpakker, du går glip af lige nu.

Ibrahim: Ollie. Lad være med at snuse rundt i alle folks tasker.

Ollie: Ja, men...

Ibrahim: Det er ikke i orden, og jeg har jo sagt til læreren, at du hører efter.

Ollie: Jeg skulle jo bare lige smage. Men nu skal jeg nok sidde stille. Det lover jeg. Prøv at se nu. Prøv lige at se mig. Ej, hvor er jeg god til at sidde stille. Wow. Se mig lige.

Læreren: Det var alt for i dag. Nu må I gerne pakke sammen, og efter pausen, så skal vi læse

Ollie: Juhuuu! Så er der frokostpause. Jeg har næsten ikke fået noget at spise hele dagen.

Ibrahim: Hej, hej Sara.

Læreren: Vi ses.

Kapitel 3 Spisefrikvarter

Ibrahim: Godt, nu skal vi ind og spise frokost.

Ollie: Jeg kan høre, maden kalder på mig.

Ibrahim: Jeg ved godt, du glæder dig til frokost, men du bliver altså nødt til at vente.

Ollie: Halløjså, det dufter spændende derinde. Er der noget, der kan spises her? Prøv lige at se en kæmpe vandskål. Det er det lækreste vand Ibrahim. Det her er simpelthen det mest fantastiske sted.

Ibrahim: Ej, det mener du ikke. Du spiser alt og drikker alt. Det er altså ikke her, vi skal spise frokost. Kom Ollie

Ollie: Okay, det er dig, der er eksperten i at gå i skole. Jeg skal nok følge med dig. Men nøj, jeg gad godt have sådan en vandskål derhjemme.

- Ibrahim:** Jeg tænker, vi spiser herinde
- Ollie:** Der er vist ikke nogen vandskål her? Men hvis du bare rubber neglene og smækker noget mad på bordet, så bliver jeg. Den her hund er klar til sin frokost.
- Ibrahim:** Okay, jeg tager lige min madpakke op, og så er vi klar.
- Ollie:** Kan du se min tunge? Den er helt klar til at smage på godterne.
- Ibrahim:** Og så har jeg din skål.
- Ollie:** Åh, jeg synes, det går alt for langsomt, Ibrahim. Nøj, jeg kan allerede dufte, hvor lækkert den mad er. Det er torskerogn!
- Ibrahim:** Uheldigt for dig, at du ikke får sådan noget.
- Ollie:** Hvad mener du? Hvor skal du hen? Jeg vogter lige over maden, imens du er væk, ikke? Åh, den dufter godt nok lækkert.
- Ibrahim:** Den her skål er til dig.
- Ollie:** Jeg må smage.
- Ibrahim:** Ej, Ollie, det mener du ikke.
- Ollie:** Ibrahim, det var bare fordi maden var jo faldet på jorden.
- Ibrahim:** Ej, Ollie.
- Ollie:** Og så var den jo alt for beskidt til, at du kunne spise den.
- Ibrahim:** Først spiste du min venners madpakke, og så spiste du min.
- Ollie:** Du er jo ikke nogen hund, Ibrahim, men det er jeg. Jeg skal nok rydde op efter dig. Der er ikke nogen krummer her, der undslipper mig.

Kapitel 4 På biblioteket

- Ollie:** Øj, er det et bibliotek? Det er godt nok et spændende sted.
- Ibrahim:** Kom så, Ollie.

Ollie: Øh, hvordan er det nu? Må man gerne spise bøgerne, eller hvad? Jeg kunne godt lide at bruge lidt dessert.

Ibrahim: Bliv lige her.

Ollie: Uh, har du godbidder i tasken? For så skal du se mig sidde stille.

Ibrahim: Lad mig lige se, hvad for en bog, vi skal have.

Ollie: Skulle jeg ikke lige have godbidder først?

Ibrahim: Synes du, den her er spændende?

Ollie: Øh, altså, det er altså lidt svært for mig at tage beslutninger om bøger lige nu, hvor jeg egentlig venter på godbidder.

Ibrahim: Hvad med T-Rex'en?

Ollie: Hey, den bog kender jeg!

Ibrahim: Vi tager den.

Ollie: Den er jeg klar på at læse.

Ibrahim: Af alle historiske dyr er dinosauren uden tvivl den mest berømte.

Ollie: Ej, hvor er det altså bare hyggeligt at læse sammen med dig, Ibrahim. Tænk at kunne rejse tilbage i tiden og møde en ægte dino. Dem kunne jeg helt sikkert være blevet gode venner med.

Ibrahim: Et af de største rovdyr på landjorden var T-Rex.

Ollie: Det er altså lige en ven for mig. Jeg bliver suget helt ind i historien. Hej T-Rex.

T-Rex: Hej, Ollie.

Ollie: Vi kunne spise de største bøffer sammen.

T-Rex: Wow.

Ollie: Og jeg skulle helt sikkert også prøve en tur på den. Yihaa!. Og så skulle vi også holde en kæmpe fest sammen og bare danse.

T-Rex: Yeah!

Ibrahim: ...er den art, der er blevet mere populær end nogen anden. Det var det. Lyttede du overhovedet efter?

Ollie: Jeg er i T-Rex trance

Ibrahim: Ollie?

Ollie: Uh. Du læste så godt, at jeg blev helt væk i historien.

Ibrahim: Men jeg tænker, vi tager afsted nu.

Ollie: Allerede?

Ibrahim: Kom, vi gå.r

Ollie: Nå, men så går vi. Hov, jeg skal lige undersøge den her. Som min mor altid siger - Man ved ikke, om noget er klamt, før man har smagt på det.

Ibrahim: Ej, Ollie, det mener du ikke.

Ollie: Okay, det var klamt. Vi går den anden vej.

Kapitel 5 Ollie siger farvel til Ibrahim

Ibrahim: Nå, Ollie. Jeg synes, det har været en rigtig god dag.

Ollie: Prøv lige at se de her næsebor. De blafrer i ren begejstring. Jeg synes bare, jeg har været så god i dag.

Ibrahim: Du har også været fræk.

Ollie: Mig? Fræk?

Ibrahim: Især på grund af, at du drak toiletvand.

Ollie: Ej, jeg forstår slet ikke, hvad du taler om. Jeg synes, jeg har opført mig perfekt hele dagen.

Ibrahim: Men ja, det går. Du har været megadejlig i dag. Pote.

Ollie: Hunde-klørfem til dig.

Ibrahim: Dygtig.

Ibrahim: Men hils hundebanden, vi ses.

Ollie: Tak for i dag, Ibrahim.

Ibrahim: Vi ses.